Ч. 114 Четвер 22 мая (3 червня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної.

На вчерашнім засїданю Палати послів предложило правительство проєкт закона о картелях (змовах фабрикантів в справі установленя цїни якихсь виробів). Проєкт сей як і проєкт закона о спілках зарібкових і господарских та внесене о додатковім кредитї до буджету на 1897 р. передано дотичним комісиям.

Опісля відчитано заяву пос. Дра Яросевича, що він складає свій уряд секретаря Палати послів. — Пос. Песлер заявив, що на завізване пос. Удржаля відкликує оскорбу, якої допустив ся на послїднім засїданю (назвавши стосїмдесять і один послів лайдаками). Він допустив ся тої оскорби в найбільшім роздражненю і перепрашає тепер за то послів і цїлу Палату.

Пос Тірк жадав записаня в протоколї свого протесту против поступованя президиї на послїднім засїданю в справі поставленого ним внесеня. — Пос. Бернрайтер виступив против перерваня засїданя в день 26 мая і зложив в імени вірноконституцийної партиї слїдуючу заяву:

„З обавою споглядаємо на розвій річий в сїй Палатї і висказуємо глубокий жаль, що наші урядженя парляментарні наражають Палату на небезпечність тяжкого скомпромітованя, а компетентні круги не зробили нїчого, щоби через усунене глубше лежачих причин зарадити тій прояві і дати можність, щоби Палата могла взяти ся до працї. В виду жалю достойних відносин і пануючого настрою, треба як найточнїйше приміняти реґулямін Палати. Отже складаємо заяву, що не можемо похваляти приміньованя реґуляміну Палати обома віцепрезидентами. — Бесїдник наводить поодинокі параґрафи реґуляміну і заявляє наконець: Підносимо спокійно, але поважно наші голоси, щоби причиняти ся до того, аби не повторили ся сцени з послїдного засїданя, а також щоби провід в нарадах Палати відбував ся в дусї і і дословнім значіню реґуляміну Палати. Кладемо вагу на то, що оба віце-президенти беруть на себе велику одвічальність, коли не зважають на ті услівя, конечні до заведеня порядку і успокоєня Палати (Грімкі оплески на лівици).

Пос. Штайнвендер заявив, що теперішний стан буде доти тревати, доки розпорядженя язикові не будуть відкликані. Бесїдник протестував в імени нїмецкої партиї людової против поступованя президиї і домагав ся серед оплесків лївицї записаня того протесту до протоколу.

Опісля прийшло до довшої суперечки межи віцепрезидентом Абрагамовичем а пос. Шенерером. Коли віцепрезидент завізвав Шенерера, щоби він державсь предмету і не робив заколоту, сказав Шенерер: Я сам один не зроблю заколоту. Віцепрезидент завізвав Шенерера до порядку, а наконець відобрав єму голос. Шенерер однакож не зважав на то, перечив ся дальше і притих, аж коли віцепрезидент обіцяв єму, що ще нинї уділить єму голосу.

Пос. Функе ставив докази на то, що президия в поодиноких случаях не держить ся реґуляміну і ставив дотичні внесеня домагаючись поіменного голосованя. — Пос. Дашиньский зложив заяву против президиї і против більшости заявляючи іменем социял-демократів, що будуть поборювати президию аж до крайности. Бесїдник зажадав вписаня своєї заяви до протоколу. — Пос. Перґельт жалував ся на звістний случай, що засїдане перервано а не закрито та що не відчитано петиций і инших письм, які наспіли. Наконець поставив пять внесень в справі зміни протоколу з засїданя і домагав ся поіменного голосованя.

Секретар Ебенгох відчитав протест нїмецких поступовцїв против президиї а відтак протест парляментарної комісиї правицї, котра боронить поступованя президиї, називає єго правним і каже, що обовязком президиї єсть недопускати, щоби надуживано реґуляміну Палати. Послїдні подїї не суть честию для парляменту анї для Австриї. (Тут піднялa лївиця знов страшенний крик. Пос. Іро кричить: Нехай видумає якийсь австрийский язик, але такий річий нехай не читає в нїмецкім язицї! Серед величезного крику відчитав пос. Ебенгох до кінця заяву партий більшости).

Опісля віцепрезидент Крамарж відповідав на питаня Бернрайтера і поясняв наводжені ним параґрафи реґуляміну. Крамарж відпирав закид, мов би то президия була винувата теперішному станови річи; она робить все що лиш може, щоби вирівнати противности; коли же і єї зневажають, то она має право ужити всїх средств, які дає їй реґулямін. Коли би президент Палати мав такі права, які має н. пр. президент анґлійского парляменту, то був би порядок. Президия має обовязок берегти достоіньства Палати, скоро меньшість виступає нагально і оскорбляючо против неї і більшости.

Опісля перервав віцепрезидент засїдане на дві години.

По перерві відкинено внесеня Тірка, Функого і пять поправок Перґельта в поіменнім голосованю, а ухвалено внесенє Пацака, щоби протест більшости вписати до протоколу. При

---

29)

ГОРБАТИЙ.

(З польского — повість Йосифа Корженьовского).

(Дальше).

XVII.

Три дни пізнїйше, коли один брат зробив таку похвальну постанову, другий ущасливлений своїм теперішним станом, стояв при великім полотнї і кидав крейдою перші начерки історичного образу, котрий мав представляти Жиґм. Августа, як з розпукою відходить від ложа Варвари, на котрім та хороша і нещаслива королева лише що сконала.

Гнатко сидів з боку і приглядав ся роботї приятеля. Мариян як раз рисував лице Варвари бажаючи віддати ту торжественну хвилю, коли душа покинула тїло. Вірний історичному переказови, що тілько говорить о красотї Варвари, зробив єї чудово хорошою. Але може мимо волї була єго рука послушна тому образови, який лежав так глубоко в єго серци. Коли скінчив, показало ся, що то лице Уршулї і що сам власною рукою замкнув на віки ті уста, котрих усьміх був єму так дорогий, що замкнув ті очи, котрих проміне будило в нїм найсолодші надії і осьвічувало єго будучність. Тодї, коли єму то прийшло на гадку, задрожав, наближив ся нагле до образа і в млї ока стер начерк, над котрим тілько напрацював ся.

Гнатко пізнав лице, бачив і зрозумів порушене приятеля, але не дав по собі пізнати, що замітив, що в єго серци дїє ся, погадав лиш в дусї: бідний, як він мусить єї любити! І єго постанова шанувати скарб, до котрого єго приятель привязав цїлу свою душу, зробила ся тим сьвятїйша і сильнїйша.

Вскорі на місце старого начерку було инше лице, але не пригадувало в нїчім попередного. Мариян приглядавсь єму довго, немов би не був рад з того, що нарисував. Тодї Гнатко, аби утвердити єго в гадцї, що добре зробив, наближив ся до него і сказав:

— То дуже добра, що ти змінив лице Варвари. І тота така красна як попередна, але в ній більше слїдів болю, який перебула і королївскої гордости; бо й то треба віддати, щоби показати, хто є померша. То дуже добре удалось тобі.

Мариян був трохи зворушений і поглянувши ще раз на помершу, став скоро рисувати дальше стать Жиґмонта, так що до пів години була вже готова. Той нещасливий король відходив від ліжка, що було за ним. Був представлений в шпаньскім одїню, що мав бути чорний, аби лїпше віддати цїлу стать від білого окритя королевої. Єго капелюх з пером лежав на земли, одна нога була висунена наперед, друга підносила ся лїниво, немов би тягнула ся за нею; голова була трохи похилена, а лице закрите руками, однако так, що було видко стягнені брови, легко зморщене чоло і часть лївої прижмуреної повіки, з під котрої витискала ся сльоза. Нарисувавши так головну стать і назначивши місце кількох голов, що належали до осіб королївскої дружини, до котрої підходив король, горбатий артист, немов утомлений скорим рисованем і напруженем ума, кинув крейду, сїв на відсуненім трохи від полотна кріслї і підперши голову рукою, мовчки приглядав ся своїй роботї.

Гнатко не переривав єму тої роботи, дуже важної для артиста. Як важною є та робота души, доказує, що після слів Біблії, не погордив нею і Всемогучий Сотворитель, коли вивів з нїчого той прекрасний сьвіт, а відтак поглянув і сказав, що добре стало ся. Але кількож єсть з тих творцїв земних, що творять не словом, а рукою, не приказом волї, а мукою голови і серця, що в такій торжественній хвили поглянувши на свій труд, можуть сказати, що добре зробили. По якімсь часї, коли оба приглянули ся образови, що хоч начеркнений був вірний і природний, відозвав ся Гнатко:

— Знаєш Мариянe, що мене найбільше в тобі дивує? Сьмілість твоєї руки і та певність, з якою від разу кидаєш на полотно рисунок, в котрім не знаю, чи найшов би хто що до поправи.

— Судиш більше оком приятеля, як строгого знатока — відповів Мариян. — Там суть

кождім з тих поіменних голосовань відбували ся скандальні сцени, обструкціоністи не переставали ганьбити президию.

Під конець засїданя відповів предсїдатель комісиї леґітимацийної на поставлену на попереднім засїданю пос. Окуневским інтерпеляцию, що акти вибору в Дрогобичи (пос. Охримовича) длятого не відослано судови, бо їх студиював доси дотичний референт. Акти ті будуть пізнїйше вислані. — Посол Окуневский поставив пильне внесенє, в котрім домагав ся, щоби в виду суперечности заяви президента мінїстрів що-до виборів в Галичинї з фактами, які виказало слїдство судове, правительство заявило, чи було хибно інформоване і щоби урядники, котрі хибно інформували правительство, були укарані, а заява щоби була відкликана. — Пос. Шенерер поставив внесенє, щоби завізвати обох віцепрезидентів до зложеня свого уряду.

На сім закінчено засїданє а слїдуюче назначено на нинї.

Новинки.

Львів дня 2-го червня 1897.

— **Є. Вел. Цїсар** уділив оо. Бернардинам у Львові 300 зр. запомоги на будову монастиря у Фразї, рогатиньского повіта.

— **Іменованя.** Провізоричного учителя при учительскій семинариї у Львові дра Володим. Коцовского іменував Мінїстер просьвіти головним учителем.

— **Є. Е. митрополит-кардинал** Сильвестер Сембратович кінчить візитацию бережаньского деканата дня 11-го червня в послїдній місцевости Лапшинї, а дня 12-го вертає до Унева. Там перебуде зелені сьвята, а по сьвятах верне назад до Львова.

— **Доповняючий вибір** одного члена ради повітової в Перемишли з ґрупи громад сільских, розписало ц. к. Намістництво на день 12-го липня с. р.

— **Курс кутя коний.** Дирекция ц. к. школи ветеринарії у Львові подає до відомости, що другий 6-місячний курс кутя коний в роцї 1897, відбуде ся в школї кутя при школї ветеринариї в часї від 1-го липня до 31-го грудня с. р. Ковальскі челядники, що хотять записати ся на той курс, мають зголосити ся лично в місяци червни с. р. в канцеляриї дирекції (ул. Кохановского ч. 33) в годинах від 10-ої до 11-ої перед полуднем і предложити: 1) Сьвідоцтво окінченої з добрим поступом школи народної; 2) сьвідоцтво визволеня і 3) сьвідоцтво відбутої бодай 2-лїтної практики челядничої.

— **Товариство руских женщин в Перемишли** устроює дня 6 червня с. р. аматорске представленє на дохід убогої молодежи шкільної. Представленє відбуде ся в сали на замку, а відограні будуть дві комедиї, именно: „Перше новмирали, потім ся побрали“ в двох діях, і „Він не заздрісний“ в одній дії. Не сумнїваємо ся, що як само представленє веселих пїес так і гуманна цїль того представленя згорне всю місцеву і доохрестну публику руску. — *Від видїлу Товариства.*

— **Грім** ударив дня 29-го мая о годинї $11^{1}/_{2}$ рано в шкільний будинок в Раві рускій. Удар був досить сильний, грім полишив по собі в кождій клясї слїди, однако на щастє з людий не потерпів нїхто, лише кількох хлопців опертих о стїну легко поразив. В школї було під той час около 200 дїтий.

— **Листи з погрозами.** В Ряшеві, як доносять польскі ґазети, бушує тепер якась шайка злочинцїв, що висилає до тамошних горожан листи з погрозами. Один з горожан одержав оногди лист, в котрім безіменний злодій жадає, щоби він вложив безпроволочно 20 зр. до спорохнавілого дерева в Староміст̓ю, бо инакше убють єму сина одинака, а єго самого пустять з димом. Той лист доносить ще, що до таких річий заложено тайне товариство, котре розпочало вже свою роботу. Справу віддано властям і они певне вислїдять ту шайку розбишаків.

— **Про послїдні повени** в Галичинї надходять ще такі вісти: З Рожнїтова пишуть: В ночи з 26 на 27-го с. м. навістила наш кут велика злива, а докінчила другого дня, коли-то по полудни через дві години так ляло, що найменший потік перевисшив своїми розмірами неодну ріку. Шкоди в засївах і на сїножатях величезні: на-разі годї їх обчислити. Найбільше потерпіли села Лецівка Дуба, Княжівске, Явівка і Цїнева. З гір вода позносила, що лиш дало ся, а на долах там, де були буйні засїви і трава, лежать купи намулу і піску. Між народом чиста розпука, бо екзистенция єго на сей рік дуже загрожена. На разї повинні би власти поспішити з якою помочию, бодай з відписанєм податків на сей рік. — Велика злива, яка лютилась на дни 27 с. м., переводнила усї доохрестні потоки в Лаврові, староміского повіта. Лаврів лежить в прогалинї, поміж трема верхами, колись вкритими лїсом, нинї, при кільканацятьох парових тартаках, голими, тож не диво, що води залили цїле село, при чім найбільше мусів потерпіти по середині села положений монастир Василияньский Через село веде недокінчена ще дорога повітова, зі Старого міста до Лютовиск; води забрали пасики, понесли з собою камінні мости і замулили усї поля. Вода несла зі собою повно клецїв, містки і лавки, а також цїлі хати і будинки. Лаврів село маленьке, одно з найбіднїйших, найбогатший господар має 2 морги поля, тож нещастє того відобє ся страшно на єго мешканцях. — Коло Вижницї на Буковинї Черемош зірвав міст, а також на повітових дорогах завалило ся кілька мостів. Вижниця і Кути доокола окружені наче-б озером. Після послїдних вістий вода починає опадати.

Штука, наука і література.

— **„Зорі“ ч. 10** з дня 27 мая містить: Продовженє оповіданя О. Л—ся „Не судилось“; — три стишки з поезий К. Тетмаєра в перекладї В. Щурата; продовженє комедиї „Нахмарило“ Б. Ґрінченка; — стих Віри Лебедевої „Ворожба“; — оповіданє Васюти „Без промаху“; — „З поезий Богд. Лепкого“; — продовженє статї В. Щурата „До історії останного побуту П. Куліша у Львові“; — оповістки і критичні замітки, бібліоґрафію і переписку редакциї. — З ілюстраций містить то число „Зорі“ портрет Павла Полуботка, козацкого гетьмана, портрет лїрника Порфира Завертуна з Бузівки і вид козацкої чайки. — Росийско-українського словаря розіслано з тим числом аркуш 29 (стр. 239—246, від слова „Розговорний“ до „Разносить“).

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Ч. 28650/4. Для ужитку подорожуючої Публики будуть оповіщувані в часї від 1 червня до кінця вересня с. р. на стациях зелїзничих: Львів, Стрий, Перемишль, Сколе, Лавочне і Нове Загірє, телеграми віденьского заведеня метеорольоґічного, заповідаючі сподїване веремя найблизшої доби; при тім будуть виставлені мапи метеорольоґічні, даючі погляд на загальний стан воздуха в Европі.

— **Заведенє білєтів на часткові простори по зниженій цїнї на шляху Львів-Янів.** — З днем 1 червня 1897 буде видавати ся білєти на

ще похибки, що я їх і тепер бачу, а за кілька днів ще лїпше побачу.

— Так — сказав Гнатко — в дрібницях може що й поправиш, але головна річ лишить ся все таки та сама. Тебе перший начерк нїчого не коштує.

— Не хочу удавати надто скромного — відповів Мариян. — Я справдї дійшов в тім, завдяки твому вітцеви, до якоїсь степени вправи а маю надію, що піду ще дальше.

Так говорили приятелї, коли війшла Сузанна, задихана як звичайно від скорого ходу і сказала:

— Ох, якіж то сходи, а я так бігла, як би хто гнав за мною.

— Що стало ся? — спитав Мариян зірвавши ся з місця.

— Ей, нїчого не стало ся — відповіла сьміючись — а панич так застрашили ся, як би у нас плакали. А там хвалити Господа всї сьміють ся і цїлують.

— Слава Богу, що сьміють ся і цїлують — сказав успокоєний Мариян — але я все таки не знаю, хто з ким і чому?

— А правда, правда — говорила Сузанна — то все так, коли чоловік спішить ся, то не має часу сказати того, що треба.

— Особливо як говорить то, чого не потреба — відповів Мариян вже трохи нетерпеливий.

— І то правду кажете — сказала Сузанна, що не любила обиджувати ся. — Тому то найлїпше скаже та карточка, що у нас суть гостї, але такі, що панна то сьміє ся, то плаче з радости.

— Чомуж не віддали ви єї зараз? — сказав Мариян беручи картку з рук служницї.

— От, якось не догадала ся — відповіла добродушно і поглядаючи на Гнатка, що усьміхнув ся, додала: — О, о, панич такий хороший, а висьміває ся з бідної жінки, що дурницю зробила.

— Алеж я цїлком не з того сьміяв ся — відповів Гнатко приступаючи до неї, між тим як Мариян читав картку.

— Ей, що там, чи з того, чи не з того, я не така, щоби зараз гнївати ся, як хто веселий, а тим більше як хто такий молодий і красний як панич, то єму цїлий сьвіт сьміє ся. Ось так як і наша панна, чого їй сумувати, коли така красна, як який мальований образок. Тому то я й все їй то говорю, як часом чого посумнїє. Ага, правда, паничу — спитала тихійше розглядаючись по комнатї — а де той малюнок тої жінки з дитиною, що така подібна до нашої панни як капля води?

Мариян почувши то перебив:

— Ідїть, Сузанно, ідїть, скажіть, що зараз прийду.

— Іду вже, йду — сказала і нахилившись додала з довірочною міною — а о тім малюнку, що панич знають, то я анї слівцем не згадала. О, що нї то нї?

— Але й тепер непотрібно питаєте за ним — сказав Мариян і поглянувши на картку спитав: А хтож приїхав з старим паном?

— Адїть — відповіла Сузанна поклавши палець на устах — трохи не виговорила ся. Я на смерть забула, що панна заборонила менї то казати! Але тепер мене вже не зловите. Раз лише удає ся штука. Прийдїть, то довідаєте ся. А питають там за вами, питають!

І засьміявши ся жартобливо пішла. В листї від Уршулї були такі слова: „Приходїть, любий пане Мариянє, подїлити нашу радість. Дїдусь приїхав, але з ним приїхав ще хтось, що вижидає вас з нетерпеливостию. Ви певне й не здогадаєтесь, а однако я вам не скажу і Сузаннї заборонила казати. Мусите прийти конче і то зараз“.

Хтож не перебіг би ринку Старого міста на такі заохочуючі слова. Мариян взяв за капелюх і подаючи руку Гнаткови сказав:

— Даруй, але я мушу поспішити привитати старого приятеля.

— Іди, іди — відповів Гнатко нїби рівнодушно — я докурю люльку і лишу тобі ключ.

Мариян пішов, а єго приятель кинув люльку, сїв і підперши рукою своє широке чоло, потонув в думках. Аж по якімсь часї встав, виглядів зпоміж образів повідвертаних до стїни той, о котрім згадувала Сузанна, уставив єго в найлїпшім сьвітлї і впнив очи в лице Мариї так, немов би виссати з полотна єї пречудні черти і втягнути їх в себе. Так надивившись до волї, вітхнув глубоко, потер сильно лице обома руками, потряс головою і поставивши на давнім місци образ, вхопив за капелюх і вийшов скоро як чоловік, що утїкає перед нещастєм, котре гонить за ним, або перед покусою, що відбирає єму найсьвятїйшу постанову.

Коли Мариян привитав ся з Нарбутом, сказала Уршуля ущасливлена присутностию тих всїх, що єї окружали:

— Коли ви для нас зробили таку жертву, що покинули свої малюнки, а я знаю, кілько то вас коштує — та одержите нагороду. Ходїть. — І взявши єго за руку повела до замкнених дверий сусїдної комнати. Тодї отворила трохи одну половину і заглянувши туди, клик-

часткові простори для шляху Львів-Янів по слідуючих знижених цінах:

з важностию	II кл.	III кл.
1/2-місячною	13·26 зр.	6.63 зр.
1-місячною	23·46 зр.	11·73 зр.
2-місячною	36·72 зр.	18·36 зр.

Повисші білєти управняють до їзди на згаданім шляху тільки ті особи, на котрих імя суть виставлені і котрих фотоґрафії до білєтів долучено. На підставі тих білєтів вільно уживати всіх розкладом їзди обнятих поїздів особових при котрих знаходять ся вози дотичних кляс. — Згадані білєти обіймають час пів, одного або двох місяців календарових і не дає ся жадного опусту при купні білєтів в протягу місяця, як також не звертає ся заплаченої належитости на случай неужитя білєту. — Продажею білєтів займає ся бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних у Львові (ул. 3-ого мая, готель „Імперияль"). — Згадані білєти замовляє ся франко і то або безпосередно в висше сказанім бюрі, або через ц. к. уряд стацій в Янові долучаючи фотоґрафію (формат візитовий 6·5 цтм. шир., 10·5 цтм. вис.) і припадаючу належність. — Видане білєту замовленого в бюрі інформацийнім можна жадати в протягу 48 годин, в другім случаю в протягу 4 днів по замовленю. — Описані білети належить по уплнві їх стійности відослати до місця видання, а взглядно до стациї Янів. — Переписане білєту на частковий простор на иншу особу, як і видаване дуплікатів есть безусловно виключене".

— Достава зелізних мостів. Ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові оголошує в урядовій віденьскій і львівскій газеті розписане оферт на доставу кількох зелізних мостів. Дотичні услівя можна переглянути в бюрі для будови і удержаня зелізниць державних у Львові. - Оферти можна внести найпізнїйше до 15 червня с. р. до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Днля 5 мая с. р. передано до прилюдного ужитку ново уряджене на австрийскім березї Висли, коло стациї Надберезє лежаче місце для переложення товарів на кораблї враз з тором довозовим, сполучаючим се місце зі стацією Надберезє — Яко бюро спедицийне і аґентура торговельна урядує на згаданім місци з рамени ц. к. зелізниць держ. фірма Гольдлюст і С-ка, котра удїляє всяких близших пояснень дотично руху перекладового.

Торг збіжевий.

Львів дня 1-го червня: Пшениця 7·50 до 7·80 зр.; жито 5·30 до 5·80; ячмінь броварний 5·50 до 6·—; ячмінь пашний 4·75 до 5·— овес 5·90 до 6·40; ріпак 11·— до 12·—; горох 5·— до 8·—; вика 4·50 до 4·75; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·50 до 5·— гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка 25·— до 40·—; шведска 50·— до 65·— біла 30·— до 40·—; тимотка —·— до —·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·— до 5·25; нова 5·— до 5·25; хміль —·— до —·—.

— Лїтоґрафія Інститута Ставропигійского під зарядом І. Стефаньского у Львові ул. Блярска ч. 9, виготовлює візитові білєти, а то: 100 штук по цїнї 1 зр., з почтовою пересилкою 1 зр. 10 кр. — і всякі лїтоґрафічні роботи по дуже уміренній цїнї.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 2 червня. Міністер просьвіти іменував провізоричного головного учителя при женьскій семинариі учительскій у Львові, Володимира Коцовского, дефінітивним головним учителем при тійже семинариї.

Будапешт 2 червня. Демонстрациї в театрі против віденьских артистів повторили ся вчера знову і арештовано шість демонстрантів між тими чотирох журналїстів- Гостинні виступи віденьских артистів застановлено.

Атини 2 червня. Наслїдник престола має виїхати до Анґлїї а в его неприсутности має обняти головну команду армії ґен. Смоленьский.

Канеа 2 червня. Минувшої ночи стріляли на кораблї францускиї і анґлїйский. Войско анґлїйске в Кандиї дістало приказ роззброїти магометан.

Канеа 2 червня. При оногдашнім нападї на повстанців убили магометани 20 християн.

нула сьміючись: — Алеж вже досить буде того прибираня і зеркала. Прошу, прошу!

Не велика то була тайна. Мариян догадав ся еї давно, але то тїшило его, що Уршуля бавила ся, що старала ся приготовити ему хоч таку несподїванку: значить ся, займала ся ним. Колиж отворили ся двері, війшла стара Шумейкова, прибрана як на відпуст до сїльскої церкви, в своїй найлїпшій сукни, мабуть з трохи закрашеними лицями і в чипци з такими великими кокардами, що ледве змістили ся в половині дверий. Нарбут здвигнув раменами, коли еї побачив, а Мариян злегка усьміхнув ся з еї приїзду. Лице тої старушки нагадувало ему найсумнїйшу хвилю в его житю і тому було ему миле.

— Як ся маєте, любий пане Мариянe! — сказала Шумейкова витягаючи до него руки. Она обіймила его щиро і посадила побіч себе. — А що, правда, ви не сподївали ся побачити мене в Варшаві. Але гора з горою не зійде ся, а чоловік з чоловіком стрітить ся там, де ему і на гадку не прийде. Я вас виглядала в Димівщині аж мене очи заболїли, а тимчасом нї сїло нї пало я тут і витаю вас цїлим серцем. Але то з Литовцями все так: що нікому і не приснить ся, то они вигадають, а як лиш котрий що загадає, так не сказавши і слова, раз, два і вже зробив. Так само було і зі мною і з моїм приїздом. Я собі спокійно в коморі числила яйця і переглядала до сьвічки, чи которе непопсоване, коли війшов пан Йосиф і каже менї: Покиньте-но ту роботу і збирайте ся, поїдете зі мною. — Куди, по що, коли? питаю здивована і о малий волос що яйце не вилетїло менї з руки.... Що вам до того, куди і по що? — каже менї і покручує вуса: от поїдемо нинї по обідї. Христе Боже! — скрикнула я хрестячись — нинї по обідї! А коли-ж тут зібрати ся, коли дати який розпорядок дома? — Не журіть ся тим. То всьо вже зроблене, а не забудьте взяти з собою найлїпшу сукню і той чипець, що не хоче влїзти ся в нїякі двері. Е! гадаю собі, певне на відпуст до оо. Мариянів. Отже не богато говорячи....

— Неправда — перебив Нарбут покручуючи вуса — ви говорили дуже богато, так, що ми ледве перед вечером виїхали.

Всї засьміяли ся, а пані Шумейкова говорила дальше:

— Отже подумайте собі, пане Мариянe: ночуємо раз, відтак їдемо цїлий день і знов ночуємо і знов їдемо, а монастиря як нема так нема. Питаюсь я: де той монастир? А пан Йосиф не відповідає, лише вуси крутить. Ой, гадаю собі, зле! Чисто завезе мене кудись на Литву, так як завіз еї небогу, не сказавши нї слова і мороз перейшов по мнї. Аж нинї перед самим полуднем, коли вже тихо сиджу і говорю молитви, дивлюсь, аж тут здалека якісь вежі, якісь банї, якісь мури і Бог знає що синїє на небі. Так є, гадаю собі, то вже і Вильна. — А знаете, що то там видко? — питає мене тодї. — Або я знаю — кажу — якесь місто. — А знаєте, що то Варшава? — каже менї, так як би то нїчого. — Варшава, скрикнула я так, що аж фірман обізрів ся. То я побачу Уршулю і Варшаву! І тодї сьміючись і плачучи стала его цїлувати по руках, а він лише усьміхав ся так, як ось тепер усьміхає ся: Ой, пане Йосифе, пане Йосифе!

І знов встала старушка з місця, приступила до Нарбута і почала цїлувати его руки.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год

Відходять до

	Посьпішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[8]	7·48[9]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

[1]) Від 10 линня до 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в буднї дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в буднї дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

[1]) Від 10 линня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тільки від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в буднї дни. [4]) Від 15 червнядо 31 серпня лише в неділї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 минут від **львівского**: коли на зелізници 12 год., то на **львівскім** годиннику 12 год. і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: Адам Бляховецкий.

Стация зелізниці
Мушина-Криниця
з Кракова 8 год.
зі Левова 12 „
з Пьшту 12 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (в Галичині)

Найзасібнійша щава зелізиста.

В місци:
почта *три рази денно,*
телеґраф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від стациї зелізничої година дороги битої, добре утриманої..

Средства лічниці: клімат підальпейский, купелі зелізисті, засібні в вільний квас вуглевий огрівані методою Щварца (в р. 1895 видано їх 47.000).

Купелі боровінові, парою огрівані (в р. 1895 видано їх 18 000)

Купелі ґазові: з чистого квасу вуглевого.

Ц. к. заведенє гидропатичне: під проводом специяліста Дра Г. Еберса (в р. 1895 видано 28.000 процедур гидропатичних).

Питє від мінеральних місцевих і загравичних, **Жентиця, кефір, ґімнастика лічнича.**

Лікар здроєвий Др. Л. Копфф цілий сезон стало ордииуючий. Надто 14 лікарів вільно практикуючих.

Проходи. Дужий великий парк смерековий знаменито удержуваний. Близші і дальші прогулки в чудові Карпати.

Помешканя. Більше як 1500 покоїв з комфортом умебльованих, з комплетною постелею, услугою, дзвінками електричними, печами і т. д.

Костел католицкий і церков. Величавий **дім здроєвий,** кілька реставрацвй, кілька пансіонатів приватних, молочарні, цукорні.

Музика здроєва під проводом А. Вроньского під **21 мая**. Сталий **театр,** концерта.

Фреквенция в р. 1895 5096 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червию і Вересню ціни купелей, помешкань і страв в головній реставрациї знижені. о 20%

Розсилна води мінеральної від Цьвітня до Падолиста, склади у всіх більших містах в краю і за границею.

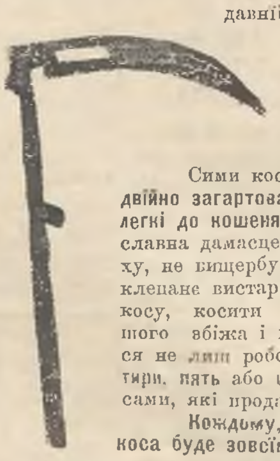
В місяци липни и серпни убогим жадні пільги, як увільненє від такс здроєвих і т. п. уділені не будуть.

На жаданє уділяє обяснень 31

Ц. к. Заряд здроєвий в Криниці.

Е. ПАТРАХ і ПОЛІСЮК в Стрию

давнійше **Л. І. Патрах**

Правдиві стрийскі коси суть лиш ті, на котрих єсть фірма „Патрах“ вибита.

Коси з маркою січкарня

з англійскої срібної сталі (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно **легко косити. Они подвійно загартовані, ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до кошеня і такі гнучкі**, як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценьска сталь. Они перетинають зелізну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепанє вистарчує на кілька днів. А виостривши раз таку косу, косити можна нею 120 до 150 кроків і найгустійшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошенє, і то о чотири, пять або шість разів в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсім така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разі перемінюю косу 5—6 р.

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слідуючій ціні.

Довг. ціл. к.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	11[illegible]	цтм
Ціна 1 кос	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	кр.
На 5 клґ. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Мармуровий камінь до остреня кос.

Довгота стм.	18	21	22	25	вкінци звичайні бруски мармор.
Ціна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблизшою почтою лише за готівку або посліплатою. оплата почтова при пакетах до 5 клґр. коштує 10 кр.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цілу.

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, 4 коси і 4 брусики дармо. 30

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

2

ГАЛИЦКИЙ БАНК КРЕДИТОВИЙ

почавши від 1-го лютого 1890, поручає:

4% Асиґнати касові

з 30 дневним виповідженем,

3½% Асиґнати касові

з 8 дневним виповідженем, сьвіжо знаходячі ся в обігу,

4½% Асиґнати касові

з 90 дневним виповідженем, будуть опроцентовані почавши від дня 1-го мая 1890 по 4 прц. з дневним терміном виповідженя.

Львів, дня 31. січня 1890. 3 Диренция.

16

Мужчини

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. ґальвано-електричний апарат, для власного ужитку з добрим успіхом. Лікарскі поручення. Проспект в коперті в марках 20 кр.

І. Авґенфельд,
Відень, IX., Türkenstrasse 4.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всіх дневників

по цінах ориґінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przegląd-у

може лише се бюро анонси приймати.

Апарати фотографічні

Прибори для фотографів так фахових як аматорів

Репродукциї найкрасших образів і діл штуки, рами, листви до рам, і т. п. предмети продає найдешевше найбільший фабричний склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **ЛЮДВИК ФАЙҐЛЬ** Пасаж Гавсмана 8.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі. 21

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жаданє Заряд.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.